

verdwijnt bij de meesten der patiënten, die lijden aan den zwaren vorm der suikerziekte, het bloedsuikergehalte daalt binnen 14 dagen, soms binnen één week van 3 per duizend tot 1.2 per duizend, de tolerantie neemt toe, evenals het lichaamsgewicht. Toch zijn 17 patiënten aan coma diabeticum gestorven, echter allen in de eerste of tweede week na de opneming in het ziekenhuis.

De uitkomsten zijn dus ongeveer dezelfde als die, welke wij, echter veel vlugger, maar minder duurzaam, met insuline verkrijgen.

Geen nieuwe gezichtspunten opent dit werk van PÉTREN; iedereen, die zich in de behandeling van de suikerziekte grondig heeft ingewerkt en reeds lang het gevaar der eiwitvoeding voor de acidose heeft ingezien, voelt, dat PÉTREN, door zijn stelselmatige onderzoekingen gedurende vele jaren, ons een duidelijk beeld ervan geeft, dat onze kennis der suikerziekte iets is vooruitgegaan. Door te wijzen op het gevaar der eiwitvoeding voor den lijder aan den zwaren vorm der suikerziekte, door aan te toonen, dat een hongerdag, met of zonder het gebruik van 200 gram boter, op eenzelfde wijze op de hyperglykaemie invloed uitoefent, heeft de schrijver een goed werk verricht.

Iedereen, die belang stelt in de behandeling van de suikerziekte, zij dit werk warm aanbevolen.

FOYER.

EDWIN SILBERMANN, *Anleitung für die Ernährung von Zuckerkranken.* CARL MARHOLD. Verlagsbuchhandlung Halle a.d. S. 1923.

Niemand minder dan H. STRAUSS spreekt in de voorrede de hoop uit, dat het boekje evenveel nut moge afwerpen voor de lijders aan suikerziekte, als de vorige uitgaven van het werkje. Laten wij hopen, dat deze patiënten hun papieren geld zullen bewaren en dit „boek voor leeken” niet zullen koopen. De algemeene beschouwingen over de voeding van lijders aan suikerziekte en de keukenrecepten mogen vóór 20 jaar nog door geneesheeren aan hun patiënten ter lezing zijn aanbevolen, thans zal dit boekje, tenminste in Nederland, zeker niet meer verkocht worden.

Uitspraken als: alle versche zee- en riviervis is toegestaan, alle vleeschsoorten zijn veroorloofd, meel is steeds verboden, maar kan door kleine hoeveelheden aleuronaatmeel vervangen worden, doen ons vragen, of men in Duitschland wel eens iets van ALLEN, PÉTREN, FALTA en van insuline heeft vernomen.

Het ware m.i. beter geweest, indien dit kookboek niet opnieuw „bewerkt” en uitgegeven ware. Het eenige, wat deze uitgave ons leert, is, dat er blijkbaar nog steeds geld genoeg in Duitschland is, want het is evenmin denkbaar, dat in Nederland één uitgever voor dit werk te vinden is, als dat er één collega is, die dit boekje koopen of aan zijn patiënten zal aanbevelen.

FOYER.